

IR

Äärimmäisen ihana esimerkki

Pienen Taivalkosken kunnan urheiluseura keksi, miten saada tyttöjen joukkue kukoistamaan. Resepti on niin tehokas, että siitä voi ottaa oppia koko Suomi.

Elli Suutari HS, teksti
Juri Rings, kuvat ja videot

Julkaistu 10.11.2025

💎 Tilaaajille

Kuuntele juttu

”**O**nko akka pessy hampaat”, joku kysyy. Taivalkosken Kuohun 16-vuotiaiden tyttöjen koripallojoukkueen pitkällä pelireissuilla käy aina vähän jotain: yhdellä tulee verta nenästä, toinen on vahingossa hakannut toisen ja joku meinaa pissata housuun. Ehkä naurusta.

Syksyn ensimmäiset treenit 70-lukua henkivällä kaarihallilla kylän kupeessa ovat hädin tuskin alkaneet, kun **Emmi Räisänen**, 14, makaa jo lattialla. Hänen polvensa temppuilee.

Räisänen vetää hetken henkeä, ja pian tossut jo vinkuvat lattiaa vasten ja kolmoset lentävät kevyesti.

Joukkueessa pelaa myös **Anni Säkkinen**, 13. Hänen isänsä **Tuure Säkkinen** on yksi joukkueen kolmesta valmentajasta.

Säkkiset muuttivat kaksi vuotta sitten Kuusamoon pääkaupunkiseudulta. Anni pelasi aiemmin Tikkurila-Seura Tiksissä. Hän suostui muuttamaan yli 800 kilometrin päähän sillä ehdolla, että saa jatkaa pelaamista.

Kuusamossa pelataan lentopalloa, sieltä ⁴ joukkuetta löytynyt. On pieni ihme, että Säkkinen on voinut jatkaa harrastustaan Taivalkoskella, sillä vielä ?

vuosikymmen sitten seuratoiminta paikkakunnalla oli haparoivaa.

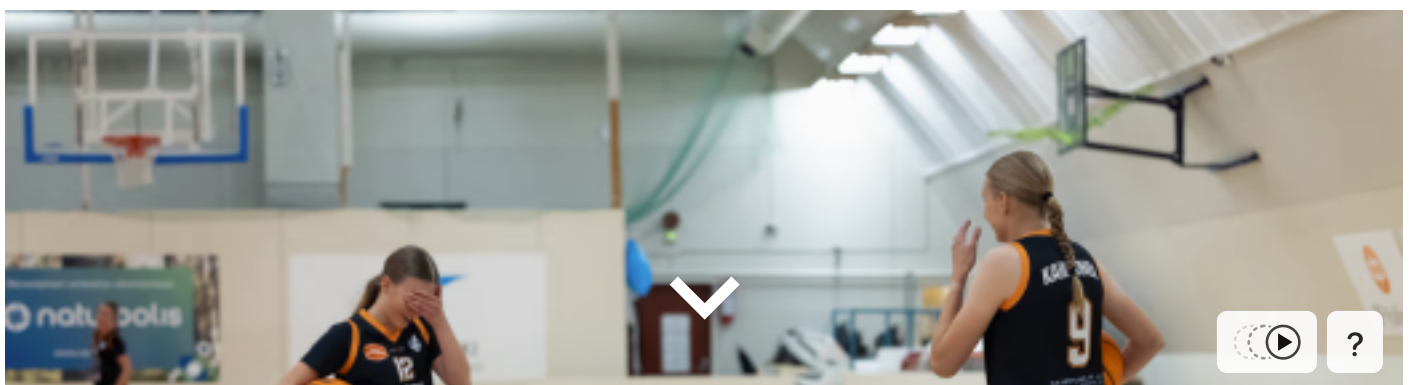
Tällä hetkellä Taivalkosken Kuohussa eli Takussa on kuusi aktiivista joukkuetta. Ne tekevät pelimatkoja Etelä-Suomea myöten, ja seuran kasvatteja pelaa naisten Korisliigassa.

Lääketieteen tohtori ja UKK-instituutin johtaja **Tommi Vasankari** luonnehtii Takun toimintaa urheilun tuhkimotarinaksi.

”Äärimmäisen ihana esimerkki. On rakennettu seura, joka pystyy pienemmälläkin lasten ja nuorten määrällä toimimaan”, hän sanoo.

Milla Kaikkonen hoitaa tyttöjen joukkueen aikataulut ja kaikki muutkin käytännön asiat. Hän letitti tyttärensä Ella Kaikkosen hiukset ennen treenejä.

Emmi Räisäsen polvessa on ongelmia, mutta se ei pitkään menoa hidastanut.

Vasankari on perehtynyt lasten ja nuorten liikkumattomuuteen pitkään.

Lasten kunto on ollut huonolla tolalla koululaisten Move-mittausten koko kymmenvuotisen historian ajan. Pieniä parannuksia on saatu aikaan, mutta esimerkiksi viime vuonna 38 prosentilla viides- ja kuudesluokkalaisista kunto oli "terveyttä uhkaavan huono".

Maaseudulla tilanne on vielä muuta maata pahempi. Lapset liikkuvat vähiten juuri Taivalkosken kaltaisissa syrjäisissä kunnissa.

Vasankari luettelee syitä, miksi etenkin joukkueurheilu on syrjäseuduilla vaikeaa. Lapsia on liian vähän, joten joukkueita on vaikea saada kasaan. Seurat kilpailevat toisiaan vastaan, mikä voi estää yhteistyön. Välimatkat ovat valtavia niin treeneihin kuin peleihin. Tiloja ei ole tai ne rapistuvat. Valmentajista ja vetäjistä on pulaa.

Kaikista näistä ongelmista on kokemusta Taivalkoskellakin. Mutta urheiluseura on löytänyt ratkaisut.

1.

Ikäryhmät yhteen niin pelaajia riittää

Taivalkoskella on hieman yli 3 600 asukasta. Lapsia on vähän: alle 15-vuotiaita vain noin 470. Siksi Taivalkosken Kuohussa ikäryhmiä yhdistetään.

Pelaajille voidaan hakea sarjoihin erikoislupia, joilla joukkueessa voi pysyä vuoden vanhempanakin. Nuoremmat saavat tietenkin pelata ikäistään vanhempien sarjassa.

Lisäksi valmentajat kiertävät kouluilla esittelemässä seuraa ja koripalloilua. Innostamisessa on onnistuttu. Moni haluaa joukkueeseen, koska kaveri tai sisarus pelaa.

”Pitää saada hyviä kokemuksia ja mukavia mutta samalla kovia treenejä. Sellaisia, joihin on kiva tulla”, **Leena Rokolampi** sanoo.

Hän valmentaa 16-vuotiaiden joukkuetta yhdessä Tuure Säkkinen ja **Tatu Vaajalan** kanssa.

Rokolampi, 21, aloitti koripallon Taivalkoskella aivan pienenä. Hänen joukkueensa hitsautui vuosien saatossa tiiviiksi ja menestyi, eikä ainoastaan pohjoisen mittareilla. Viime vuonna joukkue voitti 19-vuotiaiden valtakunnallisen ykkösdivarin. Mukana oli yksi pelaaja Rovaniemeltä ja kaksi Oulusta.

Rokolammen entisistä joukkuekavereista kolme pelaa nyt naisten Korisliigassa. Menestys on luonut nuoremmille uskoa siihen, että omasta seurasta voi

ponnistaa.

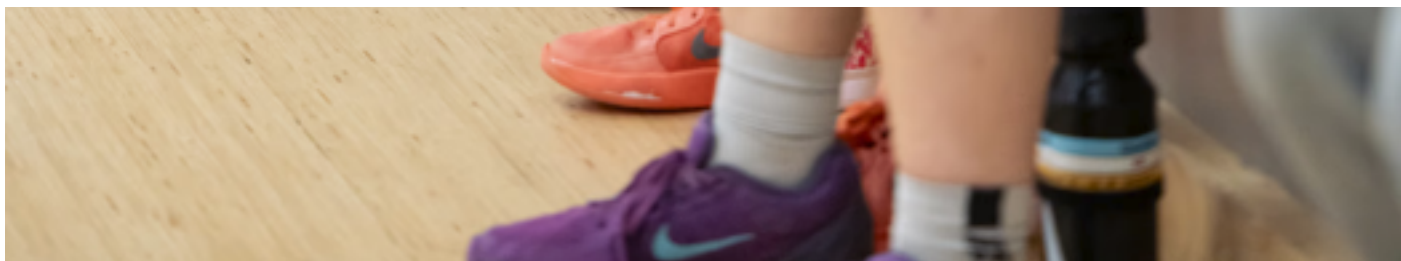

Leena Rokolampi ja Tuure Säkkinen suunnittelevat treenejä yhdessä.

Joukkueesta moni treenaa muutakin lajia, ja se tuo kestävyyskuntoa. Korinteossa Emmi Räisänen (vas.) ja pelissä mukana Anni Säkkinen, Saaga Partanen ja Katri Koski.

Katri Koski, Ella Kaikkonen, Anni Säkkinen, Ria Meskus, Saaga Partanen ja Emmi Räisänen juomatauolla.

En tiedä, mitä tekisin ilman

Taivalkosken Kuohun U16-joukkueen tytöt kertovat, kuinka koripallosta tuli heidän lajinsa ja mitä joukkue heille merkitsee.

(Napauta kuvan reunaa siirtyäksesi eteenpäin.)

2.

Pahimpien vastustajien kanssa tehdään yhteistyötä

Pelaajien puute vaivaa seuroja ympäri Suomen. Vasankarin mukaan niiden kannattaisi puhalttaa enemmän yhteen hiileen, kuten on tehty Taivalkoskella. Kuohun pahimmista vastustajista on tullut seuran yhteistyökumppaneita.

14-vuotiaiden joukkueesta neljä tyttöä pelaa myös yhdistelmäjoukkue Korikobra PBA:ssa. Siinä on pelaajia Taivalkosken Kuohun ja Lapuan Kobrien lisäksi Kokkolan YMCA:sta, Vaasan Salamasta ja Vimpelin Vedosta.

Korikobra PBA pelaa 15-vuotiaiden SM-sarjaa. Ilman yhdistelmäjoukkuetta se ei olisi mahdollista.

”Kaikkien näiden seurojen on todella vaikeaa saada omaa joukkuetta valtakunnalliseen sarjaan, kun ei ole pelaajia”, Tuure Säkkinen sanoo.

Takun tytöistä kolme on ollut mukana maajoukkueleireillä. Siellä ei pärjää, jos ei ole päässyt pelaamaan vertaisiaan tai itseään parempia vastaan. Yhteisjoukkue antaa mahdollisuuden koviin peleihin.

Säkkisen mukaan kaiken pohjana on silti Taivalkosken Kuohun oma joukkue. Se pitää olla ensin. Yksittäiselle harrastajalle pieni joukkue on etu. Vantaalla aiemmin pelannut Anni Säkkinen huomasi sen heti.

”Täällä on paljon pienempi porukka ja saa enemmän omaa valmennusta”, hän sanoo.

Kauden ensimmäisissä treeneissä on mukana kuusi tyttöä. Leena Rokolampi raahaa keskelle lattiaa ison voimistelupatjan. Tytöt syöttävät itselleen, tekevät patjalla kuperkeikan ja yrittävät heittää sen jälkeen korin.

Se käy ketterästi. Pallot lentävät levyyn, mutta moni sukasta sisäänkin, aivan kuin mitään kuperkeikkaa ei olisi tehtykään.

3.

Pitkillä matkoilla pidetään hauskaa

Niin Kuohun tyttöjen oman kuin yhdistelmäjoukkueenkin pelimatkat ovat todella pitkiä, toisinaan 500-600 kilometriä suuntaansa.

Vaikka matkat ovat rankkoja, ne ovat myös parasta. Tytöt kertovat, että heidän pelimatkansa ovat aika viljejä.

Minibussissa soivat **Cheek** ja **Turisti**, ja pelien jälkeen mennään Heseen. Paluumatkalla on rauhallisempaa, kun kaikki tuijottavat väsyneinä puhelintaan.

Osa joukkueen tytöistä asuu Taivalkosken kylällä ja kulkee pyörällä treeneihin. Toisilla treenimatkat ovat pitkiä. Tuure ja Anni Säkkinen kulkevat treeneihin kaksi kolme kertaa viikossa 66 kilometriä suuntaansa.

Kuusamosta kulkee välillä harjoituksiin kaksi muutakin treenaajaa. Silloin matkoja hoidetaan yhteiskyyteinä.

Treenit ovat ohi. Emmi Räisänen (vas.), Saaga Partanen, Ria Meskus, Leena Rokolampi, Anni Säkkinen ja Ella Kaikkonen valmistautuvat lähtemään.

Saaga Partanen nosti treenien jälkeen pyöränsä auton kyytiin.

Rapistuva halli

pantiin yhdessä kuntoon

Kun lasten määrä syrjäseuduilla vähenee, harrastuspaikatkin vähenevät. Mutta Takun koripalloilijat ovat onnekkaita: seuran omasta kaarihallista joukkueet saavat niin paljon vuoroja kuin tarvitsevat.

”Silloin kun treenasin oman joukkueeni kanssa, yhdellä oli avain ja aina päästiin heittelemään”, Leena Rokolampi kertoo.

Kaarihalli on rakennettu 1970-luvulla. Vielä viitisen vuotta sitten lattia oli vanha ja liukas. Se revittiin irti talkoovoimin, ja seura maksoi uuden. Vastikään on maalattu porukalla seiniä.

Kuohulaiset keräävät rahaa seuralleen perinteisin menetelmin myymällä korvapuusteja ja pitsaa peleissä ja tapahtumissa. Kesäviikonloppuisin vanhemmat valvovat urheilukenttää, ja palkkiot ohjataan seuralle.

Alueen yritykset ovat ostaneet mainoksia vuotuisesta seinäkalenterista.

Taivalkosken Kuohu on pyrkinyt pitämään koripallon matalan kynnyksen harrastuksena. Seura ei peri kausimaksuja vaan ainoastaan jäsenmaksun, eikä sitäkään erityisesti valvota. Pitkillä pelimatkoilla pelaajien pitää maksaa osa kuluista itse.

Katri Koski (vas), Ria Meskus, Anni Säkkinen ja Ella Kaikkonen pelaavat seuransa omissa kaarihallissa.

5.

Isommat valmentavat pienempiään ja tietoa siirtyy

Vaikka lapset olisivat innokkaita liikkujia, lopulta aikuiset ovat ne, jotka ratkaisevat, jatkuuko harrastus. Pienillä paikkakunnilla yksi pahimmista pulmista on vetäjien ja valmentajien puute.

Tommi Vasankarin mukaan seuratoiminta voi rakentua vain yhdenkin innokkaan ja toimeliaan ihmisen ympärille.

”Mutta se, että tehtäviä osataan jakaa, takaa jatkuvuuden. Etteivät puuhamiehet ja -naiset liikaa väsy.”

Taivalkoskella siihen on pyritty. Valmentajatilanne on nykyisin hyvä. Pelaajat myös valmentavat pienempiään jo nuoresta saakka. Leena Rokolampi aloitti valmentamisen 14-vuotiaana, ja hänen valmentamansa joukkueen tytöt taas valmentavat nuorempiaan.

Kun osa tytöistä on päässyt yhteisjoukkueeseen ja maajoukkueleirityksiin, he ovat tuoneet mukanaan ammattivalmentajien osaamista.

Pelaajavalmentajien huono puoli on, että he saattavat muuttaa pois. Leena Rokolampi on kuitenkin päättänyt jäädä. Hänellä on Taivalkoskella kaikki, mitä hän tarvitsee.

Seuratoiminnan jatkuvuus näyttää lupaavalta. Harrastuksen aloittajia on enemmän kuin Rokolammen ollessa lapsi.

”En ehkä itse osaisi elää ilman koripalloa”, hän sanoo.

Tommi Vasankarin mukaan aktiivinen koripalloseura edesauttaa osaltaan, että useammalla koululaisella on liikunnallinen lapsuus ja nuoruus.

”Monet saattavat laskea riman alas ja ajatella, ettei haasteille voi mitään. Tämä on esimerkki siitä, että kyllä voidaan.”

Elli Suutari, teksti
Juri Rings, kuvat ja videot
Soile Saarelainen ja Hanna Rihto, ulkoasu
Erkki Kylmänen, tuottaminen ja tekstin editointi

JULKAISTU 10.11.2025 © HELSINGIN SANOMAT

Asiavirhe

Seuraa ja lue artikkeliin liittyviä aiheita

HS-lukemisto

Harrastukset

Hyviä uutisia

Lapset

Tilaa HS Hyviä uutisia sähköpostiisi

Hyviä uutisia kerää yhteen tärkeimmät hyvät uutiset kotimaasta ja maailmalta joka keskiviikko. Utiskirje on maksuton.

Tilaa osoitteeseen ilkka.ronkainen@tutkamaja.fi

Tilaa uutiskirje

Kommentit

 Tätä artikkelia voit kommentoida vain omalla nimellä. [Lue lisää](#)

Ei vielä kommentteja

Ole ensimmäinen ja kerro ajatuksesi.

Kirjoita kommentti

Osaston luetuimmat

Tilaa HS:n tuoreimmat uutiset sähköpostiisi

Saat päivän tärkeimmät ja tuoreimmat uutiset aikaisin aamulla ja myöhään iltapäivällä sähköpostiisi. Kirje koostuu toimituksen valinnoista täydennettynä sinulle suositellulla sisällöllä. Utiskirje on ilmainen.

Tilaa osoitteeseen ilkka.ronkainen@tutkamaja.fi

Tilaa uutiskirje

Uutiset

Etusivu

Uusimmat

Luetuimmat

Lehdet

Päivän lehti

Näköislehti

Muut lehdet

Tuki ja palaute

Asiakaspalvelu

Toimitus

Ilmoita Hesarissa

Perheilmoitukset

Mainostajalle

Käyttöehdot Tietosuojalauseke Tietosuojakuvaus Tekoälyn käyttö Evästekäytännöt
Evästeasetukset Saavutettavuus Käyttötymiseen perustuva mainonta

Lataa sovellus – se on paras tapa kokea Helsingin Sanomat

